

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

© Сайко В.І., 2011

В сучасних умовах господарювання при оцінці діяльності підприємства недостатньо охарактеризувати стан його виробничих потужностей та фінансові ресурси, важливо оцінити здатність суб'єкта господарювання до адаптації тобто його інноваційний потенціал.

Незважаючи на те, що згідно Закону України "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні" інноваційний потенціал - сукупність науково-технологічних, фінансово-економічних, виробничих, соціальних та культурно-освітніх можливостей країни (галузі, регіону, підприємства тощо), необхідних для забезпечення інноваційного розвитку економіки [1], трактування даного терміну в економічній літературі відзначається неоднозначністю та великою кількістю підходів до його визначення. У широкому розумінні потенціал – це величина, яка характеризує запас енергії тіла, що перебувала в даній точці силового поля [2].

Найбільш влучно охарактеризував інноваційний потенціал І. Балабанов - "Інноваційний потенціал - сукупність окремих видів ресурсів, включаючи матеріальні, інтелектуальні, інформаційні та інші ресурси, необхідних для здійснення інноваційної діяльності" [3]. Ресурсне трактування даного терміну застосовує і Д. Кокурін, який відносить до інноваційного потенціалу невикористані приховані можливості нагромаджених ресурсів, що можуть бути задіяні для досягнення цілей економічних суб'єктів" [4].

Всі розглянуті вище позиції мають на меті вказати на те, що інноваційний потенціал – це нові, ще не освоєні, можливості які можуть і повинні бути використані для збільшення ефективності роботи підприємства. Такі можливості можна поділити на групи згідно типів діяльності підприємств:

- новації в організаційній структурі підприємства(вони включають інновації в інформаційній системі, в структурі управління, в системі менеджменту)
- новації в виробничій діяльності(впровадження нових технологій, принципово нових видів матеріалів, і т.д.)
- новації в сфері залучення фінансування(новітні форми розрахунків, оновлення організаційної форми підприємства на якісно нову, яка забезпечить необхідні фінансові потоки, створення венчурних дочірних фірм науково-промислових центрів і т.д.)

Вже сама класифікація доказує, що застосування використання потенціалу, це не спонтанно прийняті рішення про стажування співробітників, чи купівля нового виробничого агрегату, це складна система взаємовідносин на підприємстві, яка включає собі матеріальне та нематеріальне заохочення працівників, менеджерів до розроблення новітніх рішень, створення принципово нових можливостей, продумана політика підприємства в сфері виробництва, фінансування, маркетингу.

Ефективне використання інноваційного потенціалу – залежить не тільки від джерел фінансування та матеріальних ресурсів. Ми акцентуємо увагу на тому, що в інноваціях важливим, якщо не рішучим фактором був і буде людський фактор. Саме від менеджера і його команди працівників залежить успішність, розвиток, підприємства та ефективність впровадження інновацій/ЗУ " Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні ".- від, 16.01.2003 N 433-IV.

1. *Економічна енциклопедія: В 3 т. / Редкол. СВ. Мочерний (відп. ред.) та ін. - К.: Видавничий центр "Академія", 2002. - Т. 3. - С. 952.* 2. Балабанов И.Т. *Инновационный менеджмент. Учеб. пособ. - СПб.: Питер, 2002. - 208 с.* 3. Кокурин Д. *Развитие в России территориально-производственных образований научного, научно-технологического и научно-промышленного типов // Российский экономический журнал. - 2001. - № 9. - С. 90-94.*